

ΑΠ 404/2022

Τοξικοεξάρτηση. Συνεκτίμηση όλης της προσωπικής, οικογενειακής και κοινωνικής παράστασης του κατηγορουμένου για τη διαπίστωση της εξάρτησης από τη χρήση ινδικής κάνναβης σε βαθμό που να μην μπορεί να την αποβάλει με δικές του δυνάμεις.

Λαθρεμπορία καπνού. Στοιχειοθετείται όταν η εισαγωγή του καπνού γίνει από τρίτη χώρα κι όχι χώρα-μέλος της ΕΕ, χωρίς να είναι αναγκαίο να προσδιορίζεται η συγκεκριμένη χώρα προέλευσης. Ο καθορισμός του ύψους των διαφυγόντων δασμών έχει άμεση επίπτωση για τον χαρακτηρισμό της λαθρεμπορίας ως πλημμελήματος ή κακουργήματος.

Ενεργητική νομιμοποίηση πτωχεύσασας εταιρείας προς υποστήριξη της κατηγορίας. Για το αδίκημα της αποδοχής προϊόντος εγκλήματος που τελέσθηκε σε βάρος ανώνυμης εταιρείας σε χρόνο που αυτή τελούσε σε κατάσταση πτώχευσης, προς υποβολή έγκλησης νομιμοποιείται ο σύνδικος αυτής.

Αν έχει υποβληθεί έγκληση, δεν απαιτείται η δήλωση συνέχισης του άρθρου 464 ΠΚ.

Ορθή και αιτιολογημένη η απόρριψη του ισχυρισμού περί τοξικοεξάρτησης, καθόσον ο κατηγορούμενος δεν ήταν σωματικά εξαρτημένος από τη χρήση ναρκωτικών ουσιών (δεν παρουσίαζε στερητικό σύνδρομο ή τοξίκωση, είχε φυσιολογική όψη και θρέψη, δεν νοσηλεύτηκε ούτε είχε λάβει αγωγή για παθήσεις σχετιζόμενες με τη χρήση ναρκωτικών ουσιών), επιπλέον δε η ψυχική του εξάρτηση δεν ήταν τέτοιας βαρύτητας, ώστε να μην μπορεί να αποβάλει την έξη της χρήσης με δικές του δυνάμεις, ενώ ο ίδιος δεν βίωνε την καθημερινή χρήση της ινδικής κάνναβης ως εξαναγκασμό, αλλά ως συνειδητή επιλογή, που του προκαλούσε ευχαρίστηση, χωρίς ποτέ να επιχειρήσει να τη διακόψει, ούτε όμως και αυτή να παρεμποδίζει την ικανότητά του προς εργασία ή να τον αποκλείει από οικογενειακές, επαγγελματικές δραστηριότητες και, τέλος, δεν είχε αναπτύξει κάποιες βαριές μορφής ψυχοπαθολογία από τη χρήση της κάνναβης.

Λαθρεμπορία καπνού. Στοιχειοθετείται όταν η εισαγωγή του καπνού γίνει από τρίτη χώρα κι όχι χώρα-μέλος της ΕΕ, καθώς μόνο στην περίπτωση εισαγωγής από τρίτη χώρα οφείλονται και εισπράττονται δασμοί και φόροι που στη συνέχεια αποδίδονται μετά την παρακράτηση ποσοστού 10%, κατά το οποίο και μόνο ποσοστό στερείται των δασμών το Ελληνικό Δημόσιο και όχι ολόκληρου του αναλογούντος ποσού. Δεν είναι αναγκαίο να προσδιορίζεται η συγκεκριμένη χώρα προέλευσης. Ο καθορισμός του ύψους των διαφυγόντων δασμών έχει άμεση επίπτωση για τον χαρακτηρισμό της λαθρεμπορίας ως πλημμελήματος ή κακουργήματος (ΟΛΑΠ 1/2019, ΑΠ 213/2021, 22/2020).

Υποστήριξη της κατηγορίας από πτωχεύσασα εταιρεία: μολονότι δεν αποστερείται από τα περιουσιακά της δικαιώματα και εξακολουθεί να είναι η δικαιούχος του ενεργητικού και παθητικού της πτωχευτικής της περιουσίας, η εταιρεία παύει να νομιμοποιείται ατομικά ως διάδικος ενώπιον των δικαστηρίων για την εν λόγω πτωχευτική περιουσία, εκπροσωπούμενη υπό του συνδίκου, ο οποίος νομιμοποιείται ενεργητικά στη διεξαγωγή οποιασδήποτε δίκης, που αφορά όμως την κατά τον πτωχευτικό κώδικα πτωχευτική περιουσία και ασκεί αγωγή (και πολιτική αγωγή) στο όνομά του, νομιμοποιούμενος ο ίδιος, ως αντιπρόσωπος του οφειλέτη και όχι η πτωχεύσασα εταιρεία, ως μη δικαιούχος διάδικος. Αν όμως μια αξιόποινη πράξη στρέφεται κατά της ανώνυμης εταιρείας, είτε πριν αυτή τεθεί σε κατάσταση πτωχεύσεως, είτε και μετά την πτώχευση, αυτή μόνη η εταιρεία πάντοτε υφίσταται την ηθική βλάβη λόγω προσβολής στην εμπορική της πίστη και όχι η ομάδα των πιστωτών, που δεν αποτελεί νομική προσωπικότητα, ούτε ο σύνδικος αυτής και επειδή η δικαιούμενη κατά το άρθρο 932 ΑΚ, χρηματική ικανοποίηση της πτωχεύσασας

εταιρείας είναι αυστηρά προσωπική, δεν υπάγεται στην πτωχευτική περιουσία και δεν μπορεί να ασκηθεί υπό των δανειστών, μόνη δε η πτωχεύσασα ανώνυμη εταιρεία νομιμοποιείται ενεργητικά και μπορεί να δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής για χρηματική της ικανοποίηση, εκπροσωπούμενη, κατά το άρθρο 18 του ν. 2190/1920, όπως κωδικοποιήθηκε με το Β.Δ. 174/1963, από την μέχρι την πτώχευση νόμιμη καταστατική διοίκησή της (Δ.Σ.) και όχι ο ορισθείς σύνδικος της πτωχεύσεως, ο οποίος και νομιμοποιείται για άσκηση πολιτικής αγωγής μόνο για διεκδίκηση αποζημίωσης και οποιασδήποτε απαίτησης της πτωχής εταιρείας, γιατί μόνον οι πολιτικές απαιτήσεις των άρθρων 684 και 694 του Εμπ. Νόμου, (που ίσχυε, κατά τον κρίσιμο χρόνο, προ της εφαρμογής του νέου Πτωχευτικού Κώδικα), υπάγονται πλέον στην πτωχευτική περιουσία και μόνο σχετικά με την πτωχευτική περιουσία, ως αντιπρόσωπος του οφειλέτη, νομιμοποιείται ο σύνδικος της πτωχεύσεως να ασκήσει πολιτική αγωγή. Στην πτωχευτική ως άνω περιουσία, υπάγεται και η απαίτηση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης της οφειλέτριας εταιρείας, μόνον, εφόσον αναγνωρίσθηκε δικαστικά ή εξώδικα, οπότε και έχει περιουσιακό χαρακτήρα (ΟΛΑΠ 2/2012, ΑΠ 404/2022).